

Stížnosti jest také dáti za pravdu, pokud vytýká, že činností shora ad 3. vytčenou stěžující si spolek nepřekročil meze svých stanov a neporušil veř. řád. V pořádání podniků s organizací politickou nelze viděti opuštění půdy, vymezené spolku nepolitickému jeho stanovami, dokud se netvrdí, že by onen podnik sám byl takového rázu, jež bylo by lze kvalifikovati jako mimostatutární. Něco takového však žal. úřad netvrdí. Proto tedy ani v činnosti zde vytčené nemohl nss shledati dostatečný důvod pro rozpuštění spolku a neměl tedy příčiny zabývati se námitkou vadnosti řízení, již stížnost spatřuje v tom, že nebylo udáno konkrétně, o jaký podnik šlo.

Leč žal. úřad — jak shora již uvedeno — vytkl stěžujícímu si spolku ještě třetí závadnou činnost, t. j. že se označoval jako Federovaná D. T. J. a že tedy používal jiného než statutárního názvu. Ani v písemné stížnosti ani při ústním jejím provedení nebylo nař. rozhodnutí v tomto bodě bráno v odpor. Stěžující si spolek ani nepopírá skutkové zjištění že názvu právě uvedeného skutečně užíval, ani se nepokusil dovoditi, že pojmenování to je ve shodě s platnými jeho stanovami, ani konečně nebrojí proti právnímu názoru, že takováto používání nestatutárního jména zakládá porušení veř. řádu.

Poněvadž tedy tento moment, z něhož žal. úřad vyvodil závěr, že jde o porušení veř. řádu, zůstal stížností úplně nepopřen, a to i co do oprávněnosti úsudku z něho čerpaného, nemohl nss na jeho přezkoumání podle § 18 zák. o ss vejíti a musil stížnost zamítnouti.

Č. 6114.

Učitelstvo: * Výnos zem. škol. rady mor. z 20. ledna 1905 č. 663 o přídavcích za výpomocné vyučování učiteli obecných škol na školách měšťanských byl zrušen článkem XIV., odst. 1 ve spojení s článkem X. zák. z 13. července 1922 č. 251 Sb.

(Nález ze dne 1. prosince 1926 č. 22592.)

V ě c: Filipina B. v B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o substituční přídavek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Min. škol. zamítlo nař. rozhodnutím odvolání Filipíny B. z výnosu zšr-y mor. z 8. září 1924, jímž jí byla odepřena odměna za vyučování češtině na občanské škole s něm. jazykem vyučovacím v B., poněvadž ustanovení výnosu zšr-y z 20. ledna 1905 č. 663, vydaného v dohodě se zv mor., pozbyla dle čl. XIV. zák. č. 251/22 platnosti dnem účinnosti tohoto zákona a st-lka se tudíž nemůže předpisu toho k odůvodnění svého nároku dovolávati. Pokud pak opírá st-lka svůj nárok na žádanou odměnu o předpis čl. X. zák. č. 251/22, není její námitka odůvodněna, poněvadž má pouze definitivu bez určení místa a na učitele toho druhu se cit. ustanovení nevztahuje. Učitelé bez určení místa na rozdíl od učitelů s místní definitivou nemohou býti považováni dle cit. ustanovení za povolané z jedné školy na jinou školu.

Stížnost namítá, že cit. výnos zsr-y nebyl zrušen článkem XIV. zák. č. 251/22 a že dlužno tudíž nárok st-lkou uplatňovaný posuzovati podle tohoto výnosu. — — — —

Nss uvážil o stížnosti takto:

Odst. 1 čl. XIV. zák. č. 251/22 stanoví: »Zákon tento nabývá účinnosti dne 1. června 1922 a ruší se jím všechny předpisy starší, pokud mu odporují.« Podle toho chtěl zák. č. 251/22 býti výlučnou právní normou ve příčině otázek, které sám upravil a jež byly předpisy do 1. června 1922 vydanými upraveny odchýlně. V tomto případě jde o to, zda přísluší od 1. června 1922, tedy ode dne, kterého nabyl uvedený zákon platnosti, st-lce jako učitelce ob. školy odměna za vyučování na škole občanské. Otázku odměn učitelů všech kategorií definitivně nebo zatím ustanovených a povolanych na školu přesporní nebo v téže obci školní ze školy obecné na školu občanskou, aby tam dočasně zastupovali jiné učitele, upravil zák. č. 251 z r. 1922 v čl. X. Byly tudíž 1. větou čl. XIV. zák. toho ve spojení s čl. X. zrušeny všechny předpisy, které byly do 1. června 1922 vydány a které upravovaly uvedenou otázku odchýlně. Byl tedy nepochybně ustanoveními těmi zrušen také uvedený výnos zsr-y mor., když obsah výnosu toho nezůstává pochybnosti o tom, že upravoval otázku uvedených odměn jinak než jak to činí čl. X. zák. 251/22. Je tedy uvedená námitka bezdůvodná. — — — —

Č. 6115.

Učitelstvo: I. * »Zdvořilým chováním k členům školních úřadů« ve smyslu § 119, odst. 3 řádu školního a vyučovacího (min. nař. z 29. září 1905 č. 159 ř. z.) rozumí se toliko chování ve vzájemném styku učitele s členem školského úřadu. — **II.** Článkem II. zák. č. 274/1919 nebyly disciplinární předpisy platné pro státní úředníky rozšířeny na učitelstvo nár. škol.

(Nález ze dne 1. prosince 1926 č. 22.694.)

V ě c: Alois S. v K. (adv. Dr. Arn. Schwarz z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o disciplinární trest.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud se týče disciplinární věci stěžovatelovy, zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím zsr-y v Praze z 22. srpna 1922 byla Anna F., def. učitelka na ob. škole v K., podle § 16 zák. o právních svazcích učitelstva přeložena do N. Když se proslychalo, že přeložení to se stalo pro domnělý milostný poměr mezi st-lem a jmenovanou učitelkou a když rekurs jmenované učitelky byl zamítnut, obrátil se st-l ve své vlastnosti správce školy v K. podáním z 24. prosince 1923 na presidium zsr-y, v němž uvedl mimo jiné, že »po dlouhé zkoušce trpělivosti, duševní depressi a pokoření, způsobeném příslušným okr. škol. inspektorem Rudolfem F., který místo aby na základě spisů provedl vyšetřování, podepsaného těžce na cti urazil lží, utrnáním na cti, nedodržením slibů a desorientováním členů ošv-u, chápe se podepsaný pera a prosí,